

§ 21.

Den i Frd. 20 Mai 1840 § 27 for ulovlig Jagt fastsatte Mulkt fra 20—100 Rbd. nedsættes saaledes, at der under de i Paragraphen nævnte Hensyn bliver efter Omstændighederne at bøde fra 5—50 Rbd.

Forbrydelse af Jagttredskaber finder i Fremtiden ikke Sted.

§ 22.

Saalænge det kongelige Fasaneri bestaaer paa Amager skal det være Private forbudt sammesteds at skyde eller fange Fasaner. Overtrædelse heraf straffes med den i Frdn. 20de Mai 1840, § 27, bestemte Bød af 15 Rbd. pr. Stykke.

Andræ.

W. Ulfing.

CXV.

Udkast til Lov

angaaende

Dphævelse af de i adskillige Crectionsbreve indeholdte Forbud mod at Besidderen af det paagældende Lehn, Stamhuus eller Fideicommiss ansøger om Tilladelse til at afhænde Bøndergods.

(Forelagt Folkethinget den. 13. Februar.

De i adskillige Crectionsbreve for Lehn, Stamhuus eller Fideicommissgodser indeholdte Forbud for Besidderen mod endog blot at anholde om Tilladelse til at afhænde det under det paagældende Lehn, Stamhuus eller Fideicommissgods henhørende Bøndergods skulle være ophævede.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Efterat de Forslag, der paa Rigsdagen ere fremkomne til nærmere ved Lov at bestemme

de Betingelser, hvorunder det kunde tillades Besiddere af Lehn, Stamhuus og Fideicommissgodser at afhænde det til slige Eiendomme hørende Bøndergods, ikke have ført til noget Resultat, maatte Regjeringen i Genhold til Grundlovens § 32 ansee sig beføiet til, ligesom hidtil, ad Bevillingsveien at bortrydde de Hindringer, som selve det fideicommissariske Baand, — dette være nu stiftet i Genhold til gjældende Lovbestemmelser eller ved Crectionsbreve, oprettede ifølge givne facultas testandi eller forsynede med Kongelig Confirmation, — kunde lægge den uøiblikkelige Besidder af de omhandlede Eiendomme tvelen for at afhænde Bøndergodset.

I adskillige Crectionsbreve findes imidlertid særegne Bestemmelser, som gaae ud paa at forbyde Fideicommissets Besidder endog kun at ansøge om Tilladelse til at afhænde Noget af Eiendommen, under Straf af at forbyrde sin Besiddelsesret. Det hedder saaledes i Crectionsbrevet for Stamhuset Nusunggaard af 30te December 1767, Kongelig confirmeret den 2den Januar 1778: „Ligeledes har den sin Ret til dette Stamhuus forbrudt til den i Ordenen paafølgende, som beviistlig søger Kongelig allernaadigst Tilladelse om at forminste eller forandre dette Stamhuus eller dets herved værende Reglement i nogen Maade“ o. s. v. Lignende Bestemmelser indeholdes i Crectionsbrevene for Stamhusene Nørholm, Sønderkarle, Gaans o. fl. I hvorvel det nu ikke skønnes rettere, end at endog en saadan Bestemmelse ikke vilde kunne blive bragt til Anvendelse imod den paagældende Besidder, naar han, efter indgivet Ansøgning, havde erholdt allerhøieste Tilladelse til at foretage den ansøgte Afhændelse, saa kan det dog ikke nægtes, at Besidderen deels i Mellemrummet mellem Ansøgningens Indgivelse og dens Bevilgelse, deels for det Tilfælde, at Ansøgningen ikke blev bevilget, vilde være udsat for, at et af rette Bedkommende anlagt Søgemaal vilde medføre den i Crectionsbrevet paaapegede Følge.